

בלה לבני-הירשהוויט ז"ל

נולדה ב- 3 באוקטובר 1906
נפטרה - י"א בטבת תשמ"ב (6 בינואר 1982)

(מתוך דברי הספד ליד הקבר)

אנו נפרדים מחברתנו בלה, שהלכה לעולמה לאחר שהיתה חודשים מרותקת לערש-דווי. עלתה לארץ מרוסיה ביוני 1925, והיא אז צעירה בת 19.

בת משפחה מסורתית. אביה היה רב בעיירה האוקראינית חודורקוב, ואמה - אשת-חיל, שעול דאגת הפרנסה למשפחה היה מוטל בעיקר עליה. בימי מלחמת-האזרחים ברוסיה בשלהי המלחמה העולמית הראשונה באו צרות רבות על יהודי אוקראינה, כאשר צבא פטליוורה ערך פרעות ביהודים, ואלה שניצלו מחרב הזדים נמלטו ממקום מגוריהם ונדדו ממקום למקום. היה זה גורלה גם של בלה ומשפחתה, וכך הם הגיעו לקייב. עוד בגיל 16 הצטרפה לתנועת "החלוץ" ולנוער הציוני סוציאליסטי. אחיה הגדול ממנה הצליח בדרך לא דרך לעלות לארץ, ודאג אחר-כך להעלותם של שאר בני המשפחה. האב מת כינתיים ממחלה קשה במוסקבה, שלשם בא לברר אפשרות עליה לארץ.

בלה הגיע לקיבוץ שלנו כעבור עשר שנים משנת עלייתה, כלומר ב- 1935. עד הצטרפותה לקיבוץ עבדה במקומות שונים, אך בעיקר בבית-החדושת לגרביים "לודזיה". שם היתה פעילה גם בציבור, נבחרה לוועד הפועלים והיתה מסורה לתנועה. אגב, מקרובי משפחתה עלו כבר קודם לכן לארץ, וסבא שלה התישב ברחובות עוד בעשור האחרון למאה הקודמת, ופעל במושבה זו יחד עם משה סמילנסקי.

כאשדות-יעקב עבדה במקומות עבודה שונים: במחסן הבגדים, במטבח ועוד. זכורני שב-1936 1937 הוטלה עליה גם עבודה של חובשת, לאחר שעברה קורס לעזרה ראשונה. היתה לה נטיה לפעולה ציבורית, והיא גם פירסמה מדי פעם בעלון המקומי רשימות בעניני התנועה ובשאלות של חיי הקיבוץ. כשנה ומחצה ישבה בקיבוץ שדה-בוקר שלשם באה לעזרת הקיבוץ הצעיר, שהיה זקוק לעזרתם ולעצתם של חברים מבוגרים. בשובה הביתה משליחותה בשדה-בוקר מילאה גם שנים אחדות תפקיד של אם-הבית ב"אוהלו".

לאחרונה עבדה במחסן הבגדים בתפירה, ועבדה שם בהתמדה ממש עד היום שנפלה למשכב. שלום לעפרה.